

ὅποιον παρίσταντο καὶ πολλοὶ ἐκ τῶν ἐγγχωρίων, δημοσι-
γράφοι τε καὶ μὴ.

Κατὰ τὸ γεῦμα ἠκούσθη ἡ ἐξῆς κρυφία πρόποσις :

— Προπίνω ὑπὲρ τοῦ δημάρχου Ἀθηναίων, ὅστις καὶ τι
τι ἔκαμε τέλος πάντων διὰ τὸν τύπον.

Εἰς τοὺς ἐρυθροσκόφους ἐξ Ἰταλίας ἐργάτας, τοὺς
προσκληθέντας ἐπίτηδες χάριν τῶν φωταψιδῶν τῶν ἐορτῶν,
ἐχορήγησαν ὡς κατὰ λυμὰ τὴν Ἀκαδημίαν.

Τὸ πρᾶγμα δὲν πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς ἱεροσυλία· αὐτοὶ
πράγματι ἦσαν οἱ μεριμνῶντες περὶ τῆς συντηρήσεως καὶ
μεταδόσεως τῶν φώτων.

Τὴν ἡμέραν τοῦ γάμου·

Κυρία τις ἰσχυροτάτη παρουσιάζεται μὲ εἰσιτήριο, ὅ-
πως καθήσῃ εἰς τινὰ τῶν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἐξεδρῶν.

Ὁ ὑπάλληλος τὴν παρατηρεῖ καὶ τῆς λέγει :

— Κυρία μου, δὲν εἶνε ἐδῶ ἡ θέσις σας.

— Ἀλλὰ ποῦ ;

— Εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν Ἀσωμάτων.

Ἄξιος

ΟΙ ΕΡΑΣΙΤΕΧΝΑΙ

Ἐρασιτέχνης, εἶνε λέξις νέα πλασθεῖσα πρὸ ὀλίγων ἐτῶν
καὶ σημαίνουσα ἄνθρωπον ἐρώμενον τῆς τέχνης. Ὅχι τε-
χνίτην ἐξ ἐπαγγέλματος, αὐτὸς εἶνε τρόπον τινα σύζυ-
γος τῆς τέχνης, ὃ ἐρασιτέχνης εἶνε μόνον ἐραστής. Ἐν-
νοεῖ δηλαδὴ νὰ ἀπολαύῃ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἔρωτος,
χωρὶς νὰ ἔχη καμμίαν ὑποχρέωσιν καὶ καμμίαν εὐθύνην.

Ἡ ἐρασιτεχνία εἰς κανὲν μέρος τοῦ κόσμου δὲν συνέ-
τεινεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν τεχνῶν, οὔτε θεωρεῖται ὡς
καλλιτεχνικός παράγων. Βλαστάνει ἐκ τῆς πληθώρας τοῦ
καλλιτεχνικοῦ ὀργασμοῦ καὶ οἱ ἐρασιτέχνη δὲν εἶνε τί-
ποτε ἄλλο ἢ παραφυάδες τῆς καλλιτεχνίας. Ἐκεῖ δὲ εἶνε
εὐνόητος ἡ γένεσις τῶν.

Ἀλλὰ παρ' ἡμῶν ἡ ἐρασιτεχνία εἶνε ἐν ἀπὸ τὰ ἐξανθή-
ματα τῆς καχεκτικῆς μας κοινωνίας. Οἱ ἐρασιτέχνη
ἐξεφύτρωσαν πρὸ τῆς τέχνης καὶ πρὸ τῶν τεχνιτῶν. Διὰ τί;
Διότι τάχα βράζει μέσα των τὸ καλλιτεχνικὸν αἷσθημα ;
Δὲν βαρύνεσθε ! Οἱ περισσότεροι οὔτε ἰδέαν ἔχουσι τῆς τέ-
χνης πρὸς τὴν ὁποίαν φαίνονται θερμὸν ἐκδηλοῦντες
ἔρωτα. Εἶνε καὶ αὐτὸς τρόπος εὐκόλου ἐπιδείξεως καὶ τί-
ποτε περισσότερον, τρόπος ν' ἀκουσθῇ κανεὶς, νὰ γραφῇ
τόνομά του εἰς τὰς ἐφημερίδας νὰ κολληθῇ εἰς τοὺς τοί-
χους, νὰ κινήσῃ τὸν φθόνον τῶν ἄλλων ὁμηλικίων του.

Καὶ ὅλα αὐτὰ μὲ πολλὰς ἀξιώσεις καὶ μὲ καμμίαν
εὐθύνην. Ὅταν θελήσῃς νὰ τὸν κρίνῃς, σοῦ ἀπαντᾷ :

— Κύριε δὲν εἶμαι τεχνίτης ἐξ ἐπαγγέλματος, εἶμαι
ἐρασιτέχνης.

Καὶ ὅμως ἐννοεῖ νὰ ἐκπροσωπῇ τὴν τέχνην αὐτὸς καὶ
νὰ ὑποσκελίσῃ ἐκείνους, οἱ ὅποιοι ἔχουν τὸ δικαίωμα
τοῦτο.

Τοὺς περισσότερους ἐρασιτέχνας ἔχει ἡ ποίησις. Δύο

γραμμὰς πεζοῦ λόγου διατάζει ἕκαστος νὰ γράψῃ, ὀλίγοι
ὅμως οἱ μὴ τολμῶντες νὰ γράψωσιν ἐν τετραστίχον εἰς φι-
λικὸν λεύκωμα, ἢ νὰ συνθέσωσιν ὥδὴν πατριωτικὴν.

Ἐπειτα ἔρχεται ἡ μουσικὴ μὲ τὴν λεγεῶνα τῶν κλει-
δοκυμβελιστῶν καὶ τὴν φάλαγγα τῶν ἀοιδῶν.

Τρίτη ἡ ζωγραφικὴ μὲ τὰς ἐπὶ ὑέλων καὶ μεταξωτοῦ
εἰδικῶς ἐργαζομένας κυρίας.

Τοὺς ὀλιγωτέρους πρὸς τὸ παρὸν ἐρασιτέχνας ἔχει τὸ
θέατρον, ἀλλ' εἶνε φόβος μὴπως καὶ ἡ τάξις αὐτῶν αὐ-
ξήσῃ. Διότι οἱ ἐρασιτέχνη πληθύνονται εἰς τὸ θερμὸν
κλίμα μας, ὅπως οἱ ψύλλοι.

Ἐὰν ἤμην πλούσιος θὰ προσέφερον μέγα χρηματικὸν
ποσὸν ὡς ἀμοιβὴν εἰς ἐκείνον ὃ ὅποιος θὰ κατώρθου νὰ ἐ-
ξαλοθρεύσῃ ἐξ Ἑλλάδος τὴν ἐρασιτεχνίαν, τὴν φυλλοξήραν
αὐτὴν τῆς τέχνης. Ἀλλ' ἐπειδὴ δὲν εἶμαι, καλῶ ὅλους
τοὺς ἀληθῶς ἀγαπῶντας τὸ καλὸν νὰ ἀποτελέσωμεν
εἰς ἀντίρροπον ὁμάδα μισοτεχνῶν καὶ ὑπογράφομαι ὁ ἔ-
σχατος

Μισοτέχνης



ΝΕΑ ΚΑΙ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Ἐκ τοῦ ἐξῆς κρίνατε πόσον τὰ ὀνόματα διαψεύδουν τὰ
πράγματα: Ὁ ἐν Λαρίσσει ἐπιστάτης τῶν Φυλακῶν Α. Τυ-
χηρός, ἐνῶ ἀμέριμνος ἐδάδιζεν, αἶφνης ἐδέχθη εὐμεγέθη
ἀνθοδόχην ἐπὶ τῆς κεφαλῆς του καὶ ἀπέθανε.

Χειμῶνα ἔχομεν ἢ καλοκαίρι ; Ἀπὸ τὰ θεάτρα μὴ
ζητήσετε νὰ μάθωτε τὴν ἀλήθειαν, ἀφοῦ καὶ τὰ θερινὰ
καὶ τὸ χειμερινὸν διδοὺν παραστάσεις. Εὐχαρίστως, τῇ ἀ-
λήθειᾳ, μεταδίδωμεν εἰς τὸ κοινόν, ὅτι ὁ κ. Ταβουλάρης θὰ
ἐξακολουθήσῃ ἐν ὑπαίθρῳ τὰς παραστάσεις του καὶ τὸν
Ἰανουάριον. Ἐναλλάξ θὰ δίδεται ἡ «Τύχη τῆς Μαρούλας»
καὶ οἱ «Μυλωνάδες».

Εἶνε ἱστορικὸν καὶ συνέβη εἰς γνωστὸν παρ' ἡμῶν κου-
ρεῖον τὴν ἐσπέραν τοῦ ἀνακτορικοῦ χοροῦ. Εἰσέρχεται ὁ
πελάτης, ὅστις ἀποτείνεται πρὸς τὸν κουρέα :

— Σὲ παρακαλῶ νὰ μὲ ξυρίσης γρήγορα, γιατί βιάζο-
μαι...

— Εἶσαι γιὰ πὸν χορόν...

— Βέβαια.

Καὶ ὁ Κουρεὺς παρατηρῶν τὸ ὀρολόγιον :

— Μὴ βιάζεσαι... ἔχεις καιρόν... Κ' ἐγὼ ἐκεῖ θὰ πάω
μετὰ τὸ ξύρισμα.

Ἄξενος